

Slovo k naší Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR

24. ledna 2019

Včerejší den jsme mohli sledovat zasedání Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pod vedením jejího pana místopředsedy, předsedy KSČM. Byli jsme svědky rozhodnutí a schválení zákona, který narušuje ústavnost a právní jistotu v naší zemi.

Chtěl bych poděkovat především těm poslancům, kteří hlasovali proti tomuto zákonu a měli věcné připomínky. Dále bych rád poděkoval těm, kteří se zdrželi, nebo opustili sál věrní svému svědomí. Těm, kteří vyjádřili své ano, bych chtěl položit otázku, zda se ptali svého svědomí podle přísahy, kterou se zavázali nám občanům, anebo zda se domnívají, že svědomí již není dnes zapotřebí. Poslancům KSČM bych chtěl ocitovat slova, která zazněla na jejich sjezdu: „Soudružky a soudruzi, to čemu říkáte „Vítězný únor“, byl ve skutečnosti prohraný únor a víte proč? Protože vytvořil monopol moci... Nejdříve justiční vraždy politických oponentů, Heliodora Píky, Milady Horákové a dalších... Jinými slovy to nebyly deformace. Přestaňme si lhát do kapsy. To nebyly chyby, to byly zločiny a jako zločiny je musíme umět pojmenovat, chceme-li mluvit pravdu.“

Útoky na církev, náboženské společnosti a Federaci židovských obcí, kdy jsme stavění do role zlodějů a podvodníků, si můžete přičíst na konto svého svědomí. Budete-li zpytovat své svědomí, pak vám doporučuji: „Nezapomeňte, že pokání očisťuje, že pokání je předstupněm odpuštění a také předstupněm k morálnímu životu.“ Pohlédněte do očí obětem holokaustu, pohlédněte do očí těm stovkám občanů, kteří byli zavražděni za vaší vlády, pohlédněte do očí téměř 250 000 politických vězňů. Církev netvoří nenažraný prelát, ale jsou to občané této země, kteří v době nacismu i komunismu pracovali, snášeli perzekuci, které jste připravili o jejich domovy, o jejich statky, o jejich majetek. To všechno jsou členové našich církví, nejenom té katolické. Je skutečně smutné, že tento návrh, který byl předložen bez jakékoliv dokumentace zmíněných tvrzení, mohl spatřit světlo světa v budově parlamentu, který před třiceti lety sliboval nápravu a návrat právního řádu. Hovoříte o politické dohodě, která rozhodla. Zde máte pravdu, ale parlamentní komise i vzorkový průzkum jednotlivých položek odbornou firmu Ernst & Young potvrdila pravdivost a nepřemrštěnost cen. Církvím byl majetek konfiskován vaší stranou po nástupu vaší vlády a zůstává pravdou, že jste nás, zmíněné subjekty, s bičem v ruce finančně udržovali v živoření. Mohli jsme v roce 1989 převzít ve svobodném státě plnou odpovědnost, ale přebytek sto šedesáti miliard, který byl výsledkem hospodaření na našich majetcích, jste si ponechali. Rovněž tak řešení tohoto majetkového vyrovnání během existence České republiky přineslo do státní pokladny po odečtení nákladů na provoz církví k roku 2012 dvacet miliard. Zřekli jsme se nemovitého a movitého majetku, který výrazně přesahuje finanční odškodnění. Dvacet let jednání s vládami ČR, které se snažily snížit devastaci vámi způsobenou, která byla stanovena odbornou studií TU Brno na počátku devadesátých let ve výši čtyřiceti miliard, přepočteme do cen z roku 2012. Tato slova neříkám jako zahořklý škarohlíd, ale konstatuji, aby zazněla pravda. Jmenovaný zákon č. 428/2012 Sb. začíná slovy: „O majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi... Parlament pamětliv trpkých skutečností z dob, kdy lidská práva a základní svobody byly na území dnešní České republiky potlačovány, odhodlán rozvíjet a střežit zděděné duchovní bohatství, veden snahou zmírnit následky některých majetkových a jiných křivd, které byly spáchány komunistickým režimem v období let 1948 až 1989, vypořádat majetkové vztahy mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi jako předpoklad plné náboženské svobody a umožnit tak obnovením majetkové základny církví a náboženských společností svobodné a nezávislé postavení církví a náboženských společností, jejichž existenci a působení pokládá za nezbytný prvek demokratické

společnosti, se usnesl na tomto zákoně České republiky.“ Dovolte, abych se zeptal, nenesou tyto vaše kroky známky porušování zákona o zločinnosti komunismu?

K řešení tohoto problému zmírnění křivd a částečného narovnání došlo za 21 let a to zejména proto, že stát byl více zatížen zabezpečením financování církví podle zákona č. 218/1949 Sb. Smlouvu, kterou jsme podepsali v případě římskokatolické církve, bylo možné uzavřít na základě zmocnění Svatého stolce. Nechápu tedy, proč je zmiňován Modus vivendi z doby první republiky, neboť existuje nový Modus vivendi podepsaný vládou ČR zastoupenou ministrem zahraničí Cyrilem Svobodou. Svatý stolec tehdy zastupoval apoštolský nuncius Erwin Josef Ender. V důvodové zprávě k přijaté novele zákona 428/2012 Sb. se uvádí: „Ke zmíněnému kroku vedla předkladatele především skutečnost, že restituce církevního majetku se výrazně liší od dosud realizované restituční legislativy.“ Ano to je pravda, církve souhlasily s tím, že vydávat se nebude majetek obcí a právnických osob. Církve se vzdaly náhrady za znehodnocení. Církve se vzdaly za mrtvý a živý inventář. To vše v ostatní legislativě bylo. Je to ve smlouvě. Platí tato smlouva? Zmíněné žaloby na určení majitele představují nepatrný zlomek restitučních kauz, mnohé vznikly z důvodu, kdy vydávání majetku bylo politickými nástroji znemožňováno proti platnosti zmíněného zákona. Dále se jedná o majetek, který byl zpronevěřen státní správou a chráněný blokačními paragrafy. Zůstává pro mne tajemstvím, proč stát nekoná, aby se mu tento majetek navrátil, a rovněž nepopírám, že v některých případech určitých nejasností stát i církevní právnické osoby nejednaly ve shodě a je zde na místě soudní řešení, protože snad věříme naší justici.

Dovolte mi otázku, kam půjde tato salámová metoda vytvářená KSČM dále? Tak jako po roce 1948? Po církvi sedláci, po sedlácích živnostníci a další? Protože rozesmáté tváře poslanců KSČM milují pobavení, dovolte, abych i já skončil trochu veselou notou. Meritorně tedy platí onen vtip, že parlament ČSSR je něco mezi divadlem a muzeem? Doufám, že tomu nebude v demokratickém státě. Na břevnovském hřbitově může ve večerních hodinách návštěvník zaslechnout slova písně, kterou si pobroukává Karel Kryl s arcipatem Anastázem Opaskem: „Na rohu ulice vrah o morálce káže“ a zloděj křičí chyťte zloděje. Asi trochu černý humor, ale víte, že jsem před několika měsíci vyslovil naději, že v současné KSČM vedle stoupenců stalinské diktatury jsou také rozumní, a dej Bůh, čestní lidé.

Tyto řádky jsem napsal vpředvečer výročí pohřbu Jana Palacha. Na začátku jubilejního roku 2019. Budeme slavit Mnichov anebo 17. listopad?

V úctě Dominik kardinál Duka, arcibiskup pražský a primas český, předseda České biskupské konference

(citace z projevu prezidenta ČR na sjezdu KSČM, 21. duben 2018)
(citace zákona č. 248/2012 Sb.)